

Revistă lunară de cultură creștină

VESTITORUL

Editată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, Oradea

Oradea, 27 mai

Seria I, Anul XXII, Nr. 11 (307), 2019

SĂ MERGEM ÎMPREUNĂ!

Din sumar:

Episcopii catolici îl așteaptă cu brațele deschise pe Papa Francisc în România - pag. 2; Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus* - pag. 3; Biografii sintetice ale celor șapte episcopi martiri pe care Papa Francisc îi va beatifica la Blaj - pag. 4-10; Centenar: Episcopul Vasile Hossu - pag. 11-13.

Episcopii catolici îl așteaptă cu brațele deschise pe Papa Francisc în România

Episcopii romano-catolici și greco-catolici din țara noastră și din Republica Moldova, reuniți în aceste zile în sesiunea plenară a Conferinței Episcopilor din România (CER), au discutat ultimele detalii ale vizitei Sfântului Părinte Papa Francisc. Adunarea a avut loc la Mănăstirea Părinților Carmelitani Desculți din Cioflăceni (Snagov), în zilele de 10-12 aprilie 2019, fiind găzduită de Arhiepiscopia Romano-Catolică de București.

La deschiderea lucrărilor a luat parte și Nunțul Apostolic în România, Mons. Miguel Maury Buendía, precum și Mons. Mauricio Rueda Beltz, împreună cu colaboratorii săi de la Vatican, cu care episcopii au discutat despre pregătirile care se fac pentru vizita Papei Francisc în România, din 31 mai – 2 iunie 2019.

Totodată, conform Statutului CER, episcopii au

procedat la alegerea Președintelui Conferinței Episcopilor din România în persoana Arhiepiscopului Mitropolit de București, Înalț Preasfinția Sa Ioan Robu. În funcția de Vicepreședinte a intrat automat, conform Statutului CER, Arhiepiscopul Major al Bisericii Române Unite cu Roma Greco-Catolică, Preafericirea Sa Lucian Cardinal Mureșan. În Consiliul Permanent, pe lângă președinte și vicepreședinte au fost aleși Episcopul de Maramureș, Preasfinția Sa Vasile Bizău și Episcopul de Oradea, Preasfinția Sa László Böcskei.

Având în vedere apropiatele alegeri pentru Parlamentul European, episcopii romano-catolici și greco-catolici au considerat necesar să transmită un îndemn către credincioșii catolici și toți oamenii de bunăvoință de a participa la alegerile din 26 mai 2019.

La ultima sesiune de lucru, din 12 aprilie, episcopii catolici din România s-au întâlnit cu Excelența Sa Victor Opaschi, Secretar de Stat pentru Culte, cu care au avut un dialog deschis cu privire la rolul Secretariatului de Stat pentru Culte și al Bisericii Catolice în societatea românească.

În cadrul sesiunilor de lucru, episcopii au discutat și unele aspecte referitoare la inițiativele Operelor Misionare Pontificale, la organizarea Comisiei pentru familie a CER, la activitățile promovate de Caritas - instituția de caritate a Bisericii Catolice -, la legăturile cu Conferințele episcopale din alte țări și la organizarea unui pelerinaj național la Lourdes.

Următoarea sesiune plenară a CER va avea loc în perioada 25-27 septembrie a.c., la Baia Mare, găzduită de Eparhia Greco-Catolică de Maramureș.

Episcopii catolici le transmit tuturor Sărbători Pascale binecuvântate!

Conferința Episcopilor din România se întrunește de două ori pe an și îi reunește pe toți episcopii romano-catolici și greco-catolici din România și exprimă unitatea Bisericii locale și comuniunea cu Urmașul lui Petru, Sfântul Părinte Papa.

Pr. Francisc Ungureanu
Secretar General

VESTITORUL

P.S.S. Virgil Bercea: Președinte

Redacția și administrația:

Pr. Olimpiu Todorean: redactor coordonator

Ioan F. Pop: secretar de redacție

Colaboratori:

Otilia Bălaș, Mihaela Caba, Ioan Dărăbăneanu, Alin Crețu.

Adresa:

410210 - Oradea, str. Ep. Mihai Pavel, 4;
Tel: 0259.436.492; Fax: 0259.430.509;
E-mail: olimpiu35@yahoo.it; Tel: 0722.450.013

Abonamente: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

Difuzare: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

I.S.S.N. 1454 - 8526

Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus*

Suntem unica turmă a Bunului Păstor

12.05.2019

Iubiți frați și surori, bună ziua!

În Evanghelia de astăzi (cf. In 10,27-30) Isus se prezintă ca adevăratul Păstor al poporului lui Dumnezeu. El vorbește despre raportul care îl leagă cu oile din turmă, adică de discipolii Săi, și insistă asupra faptului că este un raport de cunoaștere reciprocă. „Oile mele,” spune El, „ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, iar ele mă urmează. Eu le dau viață veșnică și nu vor pieri niciodată” (v. 27-28). Citind cu atenție această frază, vedem că lucrarea lui Isus se concretizează în câteva acțiuni: Isus vorbește, Isus cunoaște, Isus dă viața veșnică, Isus păzește.

Bunul Păstor – Isus – este atent la fiecare dintre noi, ne caută și ne iubește, adresându-ne cuvântul Său, cunoscând în profunzime inimile noastre, dorințele noastre și speranțele noastre, precum și eșecurile noastre și dezamăgirile noastre. Ne primește și ne iubește așa cum suntem, cu valorile noastre și defectele noastre. Pentru fiecare dintre noi El „dă viața veșnică”: adică ne oferă posibilitatea de a trăi o viață deplină, fără de sfârșit. În plus, ne păzește și ne conduce cu iubire, ajutându-ne să străbatem cărările întortocheate și căile uneori riscante care se prezintă pe drumul vieții.

La verbele și la gesturile care descriu modul în care Isus, Bunul Păstor, se relaționează cu noi, le corespund verbele care se referă la oi, adică la noi: „ascultă glasul Meu”, „mă urmează”. Sunt acțiuni care arată în ce mod putem noi să corespundem atitudinilor duioase și grijului ale Domnului. De fapt, a asculta și a recunoaște glasul său implică intimitate cu El, care se consolidează în rugăciune, în întâlnirea inimă la inimă cu Învățătorul divin și Păstorul sufletelor noastre. Această intimitate cu Isus, acest a fi deschis, a vorbi cu Isus, întărește în noi dorința de a-l urma, ieșind din labirintul parcursurilor greșite, abandonând comportamentele egoiste, pentru a porni pe noile drumuri ale fraternității și ale dăruirii de noi înșine, imitându-l pe El.

Să nu uităm că Isus este unicul Păstor care ne vorbește, ne cunoaște, ne dă viața veșnică și ne păzește. Noi suntem unica turmă și trebuie numai să ne străduim să ascultăm glasul Său, în timp ce cu iubire El cercetează sinceritatea inimilor noastre. Și din această intimitate continuă cu Păstorul nostru, din acest colocviu cu El, provine bucuria de a-l urma lăsându-ne conduși la plinătatea vieții veșnice.

Să ne adresăm acum Mariei, Mama lui Cristos Bunul Păstor. Ea, care a răspuns prompt la chemarea lui Dumnezeu, să îi ajute îndeosebi pe cei care sunt chemați la preoție și la viața consacrată să accepte cu bucurie și disponibilitate invitația lui Cristos de a fi cei mai direcți colaboratori ai săi în vestirea Evangheliei și în slujirea Împărăției lui Dumnezeu în acest timp al nostru.

După Regina coeli, Sfântul Părinte a spus următoarele:

Iubiți frați și surori!

În multe țări, astăzi se celebrează „Sărbătoarea mamei”. Aș vrea să trimit un salut drag tuturor mameilor, mulțumindu-le – aplauze mameilor, tuturor! – pentru lucrarea lor prețioasă în creșterea copiilor și în tutelarea valorii familiei. Să ne amintim și de mamele care ne privesc din cer și continuă să vegheze asupra noastră cu rugăciunea. Gândul nostru se îndreaptă și spre Mama noastră cerească, pe care o vom celebra mâine 13 mai, cu numele Stăpânei Noastre de la Fátima. Ei să ne încredințăm pentru a continua cu bucurie și generozitate drumul nostru.

Astăzi, duminica a IV-a din Timpul Pascal, duminica „Bunului Păstor”, este Ziua Mondială de Rugăciune pentru Vocații, care în acest an are ca temă: „Curajul de a risca pentru promisiunea lui Dumnezeu”. Curajul de a risca pentru promisiunea lui Dumnezeu: a-l urma pe Isus este întotdeauna un risc, dar este nevoie de curaj. În toate comunitățile se fac rugăciuni îndeosebi pentru vocațiile la preoție și la viața consacrată. Astăzi dimineață, în Bazilica San Pietro, am avut bucuria de a hirotoni nouăsprezece noi preoți. În timp ce îi salut cu afect pe acești neo-prezbiteri împreună cu rudele și prietenii lor, vă invit să îi amintim pe cei pe care Domnul continuă să îi cheme pe nume, așa cum a făcut într-o zi cu apostolii pe malul lacului Galileii, pentru ca să devină „pescari de oameni”. Dintre acești nouăsprezece preoți noi, am invitat doi ca să vă salute și să vă binecuvânteze cu mine.

Vă salut pe voi toți, familii, grupuri parohiale și pe fiecare credincios care provine din Italia și din diferite țări. Îndeosebi, salut pelerinii din Texas și pe cei din Valencia; credincioșii din Gela și din Pistoia; tinerii de la Mir din Parma, scoutiștii din Cossato și pe cei din Frosinone. Și acum voi cere acestor noi preoți să vă binecuvânteze împreună cu mine pe voi toți.

www.infosapientia.ro

Biografii sintetice ale celor șapte episcopi martiri pe care Papa Francisc îi va beatifica la Blaj

Aceste biografii sintetice au fost elaborate pe baza informațiilor cuprinse în lucrarea *POSITIO super martyrio*, prin care s-a argumentat la Roma martiriul celor șapte episcopi greco-catolici.

EPISCOPUL VASILE AFTENIE

Fiul lui Petru și al Agafiei Lita, s-a născut la 14.07.1899 la Lodroman, județul Alba. A primit botezul și mirul la 16 iulie din același an. După școala elementară, urmată în satul natal, a frecventat cursurile Gimnaziului superior de la Blaj. Și-a luat examenul de maturitate în 1918, pe când se afla în permisie de pe frontul Primului Război Mondial. În 1919 a intrat la Seminarul din Blaj, apoi a fost trimis la Roma ca student la Colegiul Pontifical Grec. Întors în țară – după obținerea doctoratului în teologie în 1925 la Ateneul De Propaganda Fide – a îndeplinit diverse funcții la Curia arhiepiscopală din Blaj. Acolo a fost hirotonit preot la 1.01.1926.

A fost numit profesor de teologie la Academia Teologică din Blaj și prefect de studii la Seminar. În 1934 a primit funcția de protopop de București. În 1938 a fost numit canonic în Capitulul de la Blaj, iar în 1939 a devenit rector al Academiei Teologice blăjene. În 1940 a fost numit episcop auxiliar al Arhiepiscopiei de Alba Iulia și Făgăraș și i s-a încredințat funcția de vicar general pentru București și Vechiul Regat.

După instaurarea regimului comunist în România, autoritățile au trecut la aplicarea planului de „lichidare” a Bisericii Române Unite prin „unificarea” ei cu Biserica Ortodoxă Română, preluat după modelul stalinist. Împreună cu toți ceilalți episcopi greco-catolici, episcopul Aftenie și-a apărât Biserica, a refuzat toate așa-numitele „invitații” de a trece la ortodoxie și i-a pregătit pe credincioși pentru zilele grele care urmau.

A fost arestat în noaptea de 28/29 octombrie 1948, împreună cu întregul Episcopat greco-catolic. Aflându-se în lagărul de la Căldărușani, la 25.05.1949 a fost despărțit de ceilalți episcopi și a fost încarcerat la București, în subsolul Ministerului de Interne. Securitatea a încercat să-i monteze un proces politic, pentru a ascunde adevărata motivație a arestării, cea religioasă. În urma violențelor fizice și psihice suferite în timpul celor 10 luni de anchetă, la 25.03.1950 a suferit un accident cerebral (o hemipareză). Trimis la „spitalul” închisorii Văcărești, a murit după alte 45 de zile, la 10.05.1950.

A fost înmormântat în Cimitirul Bellu Catholic, sub supravegherea Securității. Osemintele sale au fost deshumate la 12.05.2010, fiind momentan depuse în Biserica „Bunavestire” (Acvila) din București.

EPISCOPUL VALERIU TRAIAN FRENȚIU

Fiul lui Ioachim, preot greco-catolic, și al Rozaliei Demeter, s-a născut la Reșița, județul Caraș-Severin, la 25.04.1875. A primit botezul și mirul la 23 mai în același an. A frecventat școala elementară în localitatea natală, apoi a mers la Blaj, la Gimnaziul superior, unde a luat examenul de maturitate în 1894. A fost trimis, din partea Eparhiei de Lugoj, la Seminarul central din Budapesta. Hirotonit preot la Lugoj în 20.09.1898, a fost apoi trimis la Viena, la Augustineum, unde a obținut doctoratul în teologie în 1902.

Întors în Eparhie, a îndeplinit diferite funcții în Curie, după care a fost numit protopop de Cugir în 1904. În 1912 a devenit Vicar foraneu de Hațeg. La 14.01.1913 a fost consacrat episcop de Lugoj. În 1920, Papa Benedict al XV-lea l-a numit asistent al Tronului pontifical. În 1922, a fost transferat la Oradea, ca episcop eparhial. Datorită posibilităților financiare deosebite ale acestei Eparhii, a putut deschide școli confesionale la Oradea și la Beiuș. A construit la Oradea Seminarul mare și Institutul teologic. S-a implicat în construirea de noi biserici, precum și în apostolat, aducându-i în Eparhie pe Părinții Asumpționiști, pe Oblatele Asumpționiste, pe Franciscanii conventuali și alte congregații. În 1940, l-a primit ca auxiliar pe episcopul Ioan Suci. În același an, din pricina ocupării nordului Transilvaniei de către Ungaria horthystă în urma Diktatului de la Viena (1940), a decis să rămână la Beiuș, oraș aflat dincolo de noua graniță. Aproape întreg teritoriul Eparhiei de Oradea ajunsese să facă parte din Ungaria și a fost încredințat episcopului de Cluj-Gherla, PS Iuliu Hossu, ca administrator apostolic, episcopul Ioan Suci rămânând la Oradea ca episcop auxiliar.

În 1941, scaunul mitropolitan de Alba Iulia și Făgăraș rămăsese vacant. Episcopul Valeriu Traian Frențiu a fost numit administrator apostolic al Arhiepiscopiei de Alba Iulia și Făgăraș, rămânând în același timp episcop de Oradea. A condus Arhiepiscopia cu multă demnitate și înțelepciune în tot cursul războiului, până la începutul anului 1947, apoi s-a întors în Eparhia de Oradea, al cărei teritoriu fusese reintegrat în România după război. În 1948 a fost numit arhiepiscop ad personam de Papa Pius al XII-lea.

Ca decan de vârstă al episcopilor greco-catolici, a prezidat toate conferințele episcopale din perioada vacanței scaunului mitropolitan de Alba Iulia și Făgăraș (1941-1948), a reprezentat Biserica Română Unită în fața autorităților și a condus astfel rezistența acestei Biserici în fața asaltului întreprins împotriva ei de guvernul comunist.

A fost arestat în noaptea de 28/29 octombrie 1948, odată cu ceilalți episcopi greco-catolici. Alături de aceștia, a fost dus mai întâi în lagărul organizat de Securitate în vila patriarhului ortodox din comuna Dragoslavele, apoi în lagărul organizat la mănăstirea ortodoxă de la Căldărușani. În 1950 a fost transferat în

Fotografia Episcopului Valeriu Traian Frențiu de la securitate

închisoarea cu regim de exterminare de la Sighet. Deși s-a îmbolnăvit grav din pricina condițiilor de viață de acolo, n-a primit niciun fel de îngrijire medicală și a murit la 11.07.1952, în celula 44, înconjurat de frații săi întru episcopat.

A fost înmormântat în Cimitirul orașului de pe strada Rodnei din Sighet, mormântul său fiind necunoscut.

EPISCOPUL IOAN SUCIU

Fiu al lui Vasile Suci, preot greco-catolic, și al Mariei Coltor, s-a născut la Blaj, județul Alba, la 3.12.1907. A primit botezul și mirul la 24 decembrie din același an. După școala elementară și cea secundară la Blaj, și-a luat examenul de maturitate în 1925 la Liceul Sfântul Vasile cel Mare. A fost apoi trimis la Roma, la Colegiul Pontifical Grec. A luat doctoratul în filozofie în 1927 la Ateneul De Propaganda Fide și doctoratul în teologie, în 1932, la Ateneul Angelicum.

Întors în țară, a fost numit profesor de religie la Liceul Comercial de băieți din Blaj, apoi la Liceul Sfântul Vasile cel Mare. În 1939, i s-au încredințat cursuri la Academia Teologică. Smerit, energic, plin de zel, excelent predicator, foarte respectat, a captat energiile tinerilor, publicând pentru ei lucrări de mare valoare catehetică și pastorală.

La 25.05.1940 a fost numit episcop auxiliar de Oradea, consacrarea având loc la 20.07.1940, la scurt timp înainte de Diktatul de la Viena. Rămas în teritoriul ocupat de trupele horthyste, a desfășurat între 1940 și 1946 un apostolat impresionant, în ciuda dificultăților pricinuite de război și de regimul de ocupație.

La începutul lui 1947 s-a întors la Blaj ca administrator apostolic al Arhiepiscopiei de Alba-Iulia și Făgăraș, unde a întărit zelul clerului și al poporului prin numeroase inițiative pastorale și spirituale. A întărit în credință pe credincioși, care începeau să simtă presiunile venite din partea autorităților comuniste pentru a părăsi Biserica Română Unită (Greco-Catolică) în vederea „unificării” cu Biserica Ortodoxă. De teama marii sale popularități, a fost arestat de două ori, în septembrie 1948, în timpul unor vizite pastorale, desfășurate chiar în timp ce se derula asaltul împotriva Bisericii Române Unite.

A fost arestat pentru a treia oară, la 27.10.1948, odată cu ceilalți episcopi greco-catolici. La 10.05.1949, Securitatea l-a ridicat din lagărul organizat la mănăstirea Căldărușani și l-a dus la București, la Ministerul de Interne. Știind clar că nu-și va renega credința catolică, Securitatea l-a maltratată în anchete dure în încercarea de a-l implica într-un proces politic. La 26.10.1950 a fost transferat la închisoarea cu regim de exterminare de la Sighet. Deși suferea de colită cronică, nu a primit regim alimentar adecvat, și nici îngrijiri medicale, murind de foame în celula 44, la 27.06.1953, înconjurat de frații săi în episcopat. A fost înmormântat în „Cimitirul Săracilor” de la Sighet, iar mormântul său a rămas necunoscut.

Fotografia Episcopului Ioan Suci de la securitate

EPISCOPUL TIT LIVIU CHINEZU

Fiul lui Ioan Paul, preot greco-catolic, și al Elenei Ceușan, s-a născut la 22 decembrie 1904 la Iernuțeni (Reghin), județul Mureș. A primit botezul și mirul la 26 decembrie din același an. După școala elementară la Huduc și cea secundară la Reghin, a urmat ultimii doi ani școlari la Blaj, la Liceul Sfântul Vasile cel Mare, absolvit cu examenul de maturitate în 1925. A fost apoi trimis la Roma, la Colegiul Pontifical Grec, obținând doctoratul în filozofie la Ateneul De Propaganda Fide în 1927 și licența în teologie la Ateneul Angelicum în 1931.

Întors în țară, a îndeplinit funcția de capelan al școlilor din Blaj. În 1932 a fost numit profesor de teologie. Între 1941 și 1945 a fost rector al Academiei teologice din Blaj. S-a implicat activ în înființarea și funcționarea Societății „Sfântul Niceta de Remesiana” pentru preoții celibi. În 1946 a fost numit protopop de București, iar în 1948, canonic al Capitlului din Blaj.

A fost considerat de Securitate drept „unul dintre cei mai fermi opozanți față de unirea dintre Biserica greco-catolică și Biserica ortodoxă română”.

A fost arestat în noaptea de 28/29 octombrie 1948, împreună cu episcopii greco-catolici și cu alți 25 de preoți cu responsabilități în eparhiile lor, în cadrul prigoanei comuniste care a suprimat Biserica Română Unită. În lagărul de la Căldărușani a fost consacrat în secret episcop la 25.04.1949, prin mandat venit de la Nunțiatura Apostolică; și-a oferit atunci viața pentru Papa. Refuzând să se lepede de Biserica sa, a fost transferat în 25.05.1950 la închisoarea cu condiții de exterminare de la Sighet. S-a îmbolnăvit grav din pricina condițiilor de viață existente acolo. Neprimind niciun fel de îngrijire medicală, boala s-a agravat; a fost izolat într-o celulă, unde a murit după câteva ore, la 15 ianuarie 1955. A avut consolare să primească dezlegarea sacramentală de la episcopii „măturători” din acea zi, PS Alexandru Todea și PS Adalbert Boros.

A fost îngropat în „Cimitirul Săracilor” din Sighet, iar mormântul său nu mai poate fi identificat astăzi.

Fotografia Episcopului Tit Liviu Chinezu de la securitate

www.e-communio.ro

EPISCOPUL IOAN BĂLAN

Fiu al lui Ștefan și al Anicăi Muntean, s-a născut la Teiuș, județul Alba, la 12.02.1880; a fost botezat și miruit a doua zi, la 13 februarie. După școala elementară din satul natal, a urmat cursurile Gimnaziului superior de la Blaj, unde și-a luat examenul de maturitate în 1899. A fost trimis ca seminarist al Arhiepiscopiei de Alba-Iulia și Făgăraș la Seminarul central din Budapesta (1899-1904), apoi a obținut o bursă de studii la Institutul Augustineum din Viena (1904-1906), unde a luat doctoratul în teologie în 1906.

A fost hirotonit preot în 1903, la Blaj, unde a îndeplinit apoi diverse funcții în școlile confesionale de băieți și în Curia arhiepiscopală. S-a făcut cunoscut ca publicist în jurnalele Bisericii locale. În 1909 a fost numit ca preot al credincioșilor greco-catolici din București, iar în 1911, după terminarea construcției primei biserici greco-catolice din București, Biserica Sfântul Vasile cel Mare de pe str. Polonă, a fost numit protopop greco-catolic de București. În 1920 a devenit canonic al Capitlului de la Blaj. În 1921 a fost numit rector al Academiei de Teologie. În 1929 a fost numit membru al Comisiei pontificale însărcinate cu redactarea dreptului canonic al Bisericilor Orientale. A publicat lucrări de teologie și a tradus în română Noul Testament. În 1936 a fost consacrat episcop de Lugoj.

A fost arestat la 29.10.1948, odată cu ceilalți episcopi români uniți, în cadrul prigoanei comuniste care a suprimat Biserica Română Unită. În urma refuzului său de a „trece” la ortodoxie, în conformitate cu planul sovietic de „lichidare” a Bisericii sale, a fost încarcerat în închisoarea cu condiții de exterminare de la Sighet, între 1950 și 1954.

După așa-zisa eliberare din închisoare, la 4.01.1955, cei trei episcopi greco-catolici supraviețuitori ai Sighetului, PS Iuliu Hossu, PS Ioan Bălan și PS Alexandru Rusu, au fost plasați în Domiciliu Obligatoriu (D.O.). De aici, episcopul Ioan Bălan i-a încurajat pe credincioșii greco-catolici să-și declare public apartenența confesională și a susținut reorganizarea structurilor Bisericii Române Unite în clandestinitate.

Începând din august 1956, a fost izolat de ceilalți episcopi și plasat în D.O. la mănăstirea ortodoxă Ciorogârla, unde a rămas ultimii trei ani de viață. Până în ultima clipă, a fost supus la nenumărate presiuni pentru a renega comuniunea cu urmașul lui Petru, Papa Romei, și credința catolică.

La 7.07.1959 și-a pierdut de două ori cunoștința. A refuzat să „treacă” la ortodoxie în schimbul dreptului de a se întoarce la Lugoj pentru un tratament medical adecvat; acest lucru i-a grăbit moartea, survenită la 4.08.1959.

A fost înmormântat sub controlul Securității la

Fotografia Episcopului Ioan Bălan de la securitate

Cimitirul Bellu din București. În așteptarea beatificării, osemintele sale au fost deshumate la 8.10.2013, fiind depozitate în Catedrala din Lugoj.

EPISCOPUL ALEXANDRU RUSU

Fiu al lui Vasile, preot greco-catolic, și al Rozaliei Sabo, s-a născut la 22.11.1884 la Șăulia de Câmpie (azi în jud. Mureș), într-o familie cu 12 copii; a primit botezul și mirul două zile mai târziu, la 24 noiembrie. A urmat școala elementară și secundară la Bistrița, apoi la Târgu Mureș și în final la Blaj, unde și-a luat examenul de maturitate în 1903; a fost apoi trimis ca seminarist al Arhiepiscopiei de Alba-Iulia și Făgăraș la Seminarul Central din Budapesta, unde a luat doctoratul în teologie în 1910.

Hirotonit preot în același an la Blaj, a fost numit profesor de teologie și director al ziarului Unirea; în 1923, a fost numit canonic al Capitlului mitropolitan. Între 1925 și 1930, a fost rectorul Academiei Teologice din Blaj.

La 30.01.1931 a fost consacrat episcop al noii Eparhii greco-catolice de Maramureș. În 1946 a fost ales de Sinodul electoral din Blaj ca prim candidat pentru funcția de mitropolit. Papa Pius al XII-lea și-a dat acordul pentru numire, dar regimul comunist s-a opus, în intenția evidentă de a dezorganiza Biserica Română Unită.

A fost arestat în dimineața zilei de 29.10.1948, odată cu ceilalți episcopi greco-catolici, în cadrul prigoanei comuniste care a suprimat Biserica Română Unită. Între 1950 și 1954 a fost încarcerat la închisoarea din Sighet, împreună cu ceilalți episcopi greco-catolici.

După așa-zisa eliberare din închisoare la 4.01.1955, ce a avut loc cu ocazia unei scurte perioade de „destalinizare” (1955-1956), a fost plasat în Domiciliu Obligatoriu (D.O.) împreună cu ceilalți doi episcopi supraviețuitori ai Sighetului (PS Ioan Bălan și PS Iuliu Hossu), la mănăstirea Curtea de Argeș, apoi la mănăstirea Ciorogârla, iar la 13.08.1956 a fost transferat singur în D.O. la mănăstirea Cocoș.

A fost rearestat la 30.12.1956. După un proces stalinist la Tribunalul Militar al Regiunii a III-a Militare Cluj, a fost condamnat la închisoare pe viață, sub acuzația de înaltă trădare.

Cei trei episcopi supraviețuitori ai Sighetului susținuseră împreună reorganizarea în clandestinitate a Bisericii Greco-Catolice și îi încurajaseră pe credincioșii greco-catolici să se manifeste pentru a convinge autoritățile de existența lor. În acest context, decizia de condamnare pe viață episcopului Rusu a fost luată pentru a teroriza populația greco-catolică și pe ceilalți doi episcopi rămași în D.O. (PS Ioan Bălan și PS Iuliu Hossu). Timp de șase ani și jumătate PS Rusu a trecut prin închisori cu regim foarte dur (Gherla, Pitești, Dej). În urma condițiilor de acolo (lipsă de apă, de aer, miros, alimentație precară, statul în picioare, pedepse, frig, lipsă totală de igienă), a murit de septic-

Fotografia Episcopului Alexandru Rusu de la securitate

mie la 9.05.1963, în „spitalul” închisorii de la Gherla.

A fost înmormântat în cimitirul închisorii, iar mormântul său nu a putut fi identificat până astăzi.

EPISCOPUL IULIU HOSSU

Fiu al lui Ioan, preot greco-catolic, și al Victoriei Măriuțiu, Iuliu Hossu s-a născut la 31.01.1885 la Milașu Mare (azi Milaș, jud. Bistrița-Năsăud). A primit botezul și mirul la 19 martie din același an. Între 1892 și 1896, a frecventat școala elementară confesională din satul natal. A urmat studiile secundare până în 1900 la Gimnaziile din Reghin și din Târgu Mureș. Apoi a urmat cursul superior la Liceul din Blaj, unde și-a luat examenul de maturitate în 1904. Trimis la Roma, la Colegiul Urbanian, a obținut doctoratul în filozofie (1906) și în teologie (1910) la Ateneul De Propaganda Fide. Încardinat la Lugoj, a fost sfințit preot în 1910 la Roma.

A avut diferite funcții la Curia de la Lugoj, iar în timpul Primului Război Mondial a fost capelan militar. În 1917 a fost numit episcop de Gherla. Figură proeminentă în timpul evenimentelor Unirii Transilvaniei cu Regatul României în 1918, a fost renumit și pentru activitatea sa pastorală. În 1930, Eparhia sa devenind „de Cluj-Gherla”, episcopul Hossu și-a stabilit reședința la Cluj.

După instaurarea regimului comunist, împreună cu toți ceilalți episcopi greco-catolici, a respins fără teamă toate manevrele autorităților comuniste care vizau dezorganizarea și, în final, scoaterea în afara legii a Bisericii Greco-Catolice Române. I-a pregătit pe credincioși pentru zilele grele care urmau.

A fost arestat în noaptea de 28/29 octombrie 1948, împreună cu ceilalți episcopi români uniți, în cadrul prigoanei staliniste dezlănțuite împotriva Bisericii Greco-Catolice. Între 1950 și 1954, a fost înțemnițat la închisoarea din Sighet, în urma refuzului său repetat de a-și părăsi Biserica.

După așa-zisa eliberare din închisoare, la 4.01.1955, a fost dus în Domiciliu Obligatoriu în două mănăstiri ortodoxe, împreună cu ceilalți doi episcopi supraviețuitori ai închisorii din Sighet. Între 1955-1956, perioada „destalinizării ezitante”, i-a încurajat pe credincioșii greco-catolici să-și declare public apartenența confesională și a susținut reorganizarea structurilor Bisericii Greco-Catolice în clandestinitate.

Începând din august 1956, a fost izolat în Domiciliu Obligatoriu la mănăstirea ortodoxă Căldărușani vreme de aproape 14 ani. Acolo a fost supus până la sfârșitul zilelor sale unor continue presiuni și umiliri care ar fi trebuit să-l determine să renege comuniunea cu Urmașul lui Petru și credința catolică.

În 1969 a fost făcut cardinal in pectore de Papa Paul al VI-lea. În timpul vizitei trimisului papal, Giovanni Cheli, episcopul Hossu i-a cerut respectuos Papei să accepte ca el să-și continue lucrarea pentru Biserică în țară și să nu fie numit cardinal câtă vreme Biserica sa era persecutată.

La 7 mai 1970 și-a pierdut de mai multe ori cunoștința. Din pricina condițiilor severe de izolare, familia sa nu a fost înștiințată, iar spitalizarea s-a fă-

Fotografia Episcopului Iuliu Hossu de la securitate

cut cu o săptămână de întârziere, nelăsându-i-se nicio șansă de restabilire. A murit la spitalul Colentina din București la 28 mai 1970.

A fost înmormântat a doua zi după deces la Cimitirul Bellu Catolic din București. La 7.03.2019 s-a desfășurat procedura de deshumare a osemintelor sale. O parte din oseminte au rămas în același mormânt, cealaltă parte fiind transferată în Eparhia sa de Cluj-Gherla.

Emanuel COSMOVICI și Pr. Cristian LANGA
www.e-comunio.ro

Episcopul Vasile Hossu

17 mai 1919 - 8 iunie 1997

Datoria de a privi din când în când în urmă pentru a ne cunoaște trecutul și a nu lăsa loc uitării, cu grijă să nu i se piardă acestui trecut valorile ce se cer transmise - pierderea lor fiind un risc pentru prezent și viitor -, este cu atât mai mare la un Centenar.

Astăzi trecutul este greu de descifrat, cere timp ca să-i poți desprinde adevărurile, sensurile și să vezi frumusețea oamenilor lui, oameni cu credință, forță morală și gândire bună, a căror absență ar face lumea mai tristă și mai pustie.

Din familia acestor oameni mari este și Episcopul Vasile Hossu, pe care îl evocăm astăzi, la 100 de ani de la naștere.

Pe Preasfinția Sa îl regăsim în trecut. Deși a trăit până de curând cu noi, ne vine însă greu sau ne este cu neputință să-l considerăm din prezentul nostru dezorientat.

Îl regăsim în trecut, pentru că Episcopul păstra tot ceea ce înaintașii, preoții-cărturari ai Blajului și creatorii culturii europene au înfăptuit și dăruit omului pentru ca acesta să poată atinge cele mai înalte idealuri. Viața Preasfinției Sale demonstra că nu întotdeauna ce este „nou” este „superior”, cum se credea. Pentru noi, era ca o trezire, era ca o întoarcere într-o lume frumoasă pe care o credeam pierdută. Și Preasfinția Sa era regăsirea și continuitatea...

Urma trecerii Preasfinției Sale printre noi o căutam azi...

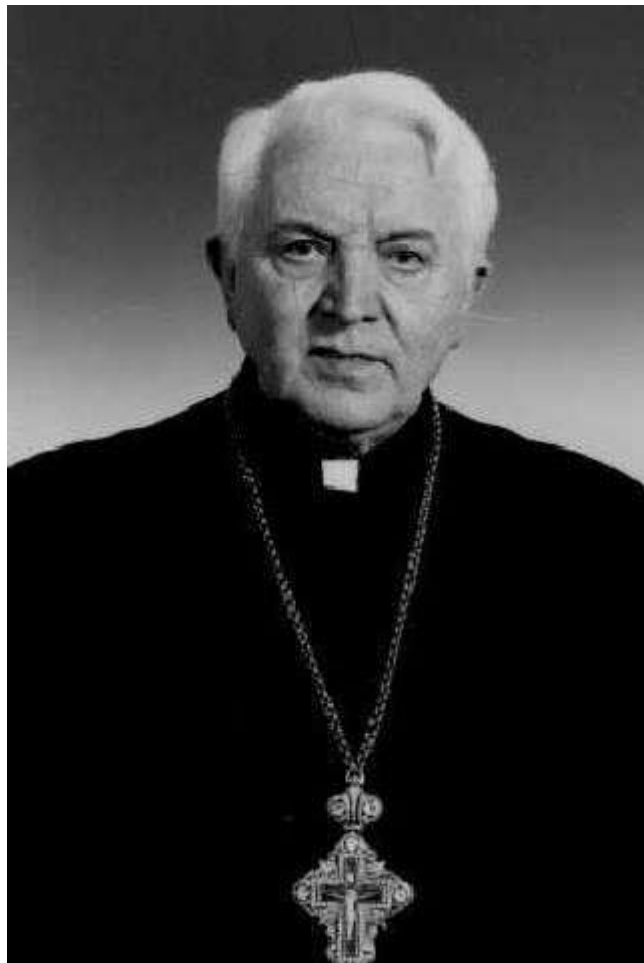
Preasfinția Sa a avut norocul să-și formeze personalitatea în apropierea Episcopilor Valeriu Traian Frențiu și Ioan Suci, Martirii Bisericii noastre. Le-a preluat crezul și idealurile și a făcut ca darul primit de la acești Sfinți Episcopi să ajungă la noi: credința și fidelitatea, iubirea față de Biserica Greco-Catolică și datoria.

Inteligența dăruită de Dumnezeu a fost îmbogățită de preoții-profesori de la „Academia Teologică Greco-Catolică” din Oradea, încât, din orice unghi l-am privi, ne vom găsi în fața uneia dintre cele mai alese personalități. Și, dincolo de orice imagine, va fi mereu preotul simplu ce-l urma pe Cristos.

Ori de câte ori gândul nostru îl regăsește pe P.S.S Vasile Hossu, încercăm aceeași uimire: în cei șapte ani de episcopat, în condiții potrivnice Bisericii noastre Greco-Catolice - Revoluția din 1989 i-a dat libertate, nu și bunurile confiscate - Preasfinția Sa a fost un mare Episcop, deși, prin temperament, contrazicea ideea obișnuită de „luptător”, fiind de o blândețe și bunătate rar întâlnite.

Pentru Dieceza Greco-Catolică de Oradea este un REINTEMEIETOR.

Imediat ce a fost numit Episcop, a creat pliante despre Biserica noastră, pe care le-a răspândit în Italia: „SUNTEM ACUM IEȘITI DIN CATACOMBE, SUNTEM SĂRACI ȘI SINGURI”.

Sărăcia amintită de Preasfinția Sa atrăgea atenția la nevoia de dreptate - Sfintele noastre Liturghii se celebrau sub cerul lui Dumnezeu, în arșiță sau ger, nefiindu-ne înapoiat nimic din tot ce a fost confiscat în 1948 și împărțit între stat și Biserica Ortodoxă, inclusiv bisericile. Poate se referea și la sufletul uman „despuțat și infirm”, incapabil, după anii de ateism, să fie cu adevărat creștin.

Mesajul a avut ecoul așteptat de Preasfinția Sa; ceea ce știm noi este că Surorile italiene din Ordinul „Misionarele Patimii lui Isus” au venit la Oradea în urma acestui pliant, au venit și francezii - probabil și în Franța a fost răspândit pliantul -, au venit profesori pentru „Seminarul Teologic Greco-Catolic”, reînființat, și pentru „Liceul Greco-Catolic” deschis și au predat gratuit timp de zece ani, au venit catolicii nu numai să ne ajute, au venit ca să nu mai fim „singuri”.

Puținele cuvinte ale pliantului cuprindeau realitatea trăită atunci de noi...

De la această realitate: „SUNTEM ACUM IEȘITI DIN CATACOMBE, SUNTEM SĂRACI ȘI SINGURI”, și-a început episcopatul Preasfinția Sa. Simțim că această nemerită și nedreaptă „singurătate” în care

(continuare în pag. 12)

(urmare din pag. 11)

a fost pusă Biserica noastră a fost una dintre cele mai dureroase părți ale tragediei declanșate în 1948.

În predicile de atunci Preasfinția Sa compara timpul nostru cu o furtună distrugătoare care împrăștie oile Păstorului, pustiește viața, dar odată trecută furtuna, toate revin la firescul lor. Nu-l speria „pustiul” din jur, se dăruia cu totul rezidirii credinței și a Bisericii și, în șapte ani, a reorganizat Episcopia și Eparhia, a reînființat parohii, a ridicat Biserica „Adormirea Maicii Domnului”, a readus „Ordinul Franciscanilor Minori Conventuali” și „Congregația Oblatelor Asumpționiste”, a adus și alte Ordine și Congregații, cum sunt „Congregația Fiilor Divinei Providențe - Don Orione”, „Congregația Maicii Domnului” și Congregația „Frații Școlilor Creștine”. A reînființat „Reuniunea Mariană” și a desfășurat un apostolat intens pentru renașterea vieții spirituale. Cu binecuvântarea Preasfinției Sale, au apărut revistele „Vestitorul”, oficiul Episcopiei, și „Calea desăvârșirii”, pentru elevi și tineri.

Tot în acel timp a redobândit complexul de clădiri al „Academiei Teologice” și a putut reînființa „Seminarul”, a obținut și clădirea fostei „Școli Normale Greco-Catolice” pentru noul liceu.

Episcopii din Biserica Catolică au o particularitate: indiferent de timpul lor istoric, „alcătuiesc un singur gând, o singură voință, ceea ce unul începe, ceilalți împlinesc, continuă”, particularitate afirmată și de Școala Ardeleană.

În șirul neîntrerupt al Episcopilor noștri greco-catolici, un timp este al P.S.S. Vasile Hossu. Preasfinția Sa știa că nu va reuși să realizeze întregul plan de rezidire a tot ce a fost distrus - îi erau în gând anii și fragilitatea inimii -, dar ne liniștea amintindu-ne că va avea un continuator care va înfăptui împlinirea.

Pentru a-l cunoaște mai bine, să-i urmărim cursul vieții: s-a născut la 17 mai 1919, la Carei, într-o familie cu multă credință. A urmat Liceul „E. Gojdu” și „Academia Teologică Greco-Catolică” din Oradea. La 4 februarie 1945 a fost hirotonit preot, prin punerea mâinilor P.S.S. Ioan Suciu. Momentul sfânt a avut loc în Catedrala „Sf. Nicolae” din Oradea.

Episcopia l-a numit, pentru început, preot-profesor de religie la Șimleu Silvaniei, apoi la Oradea. Suprimarea Bisericii Greco-Catolice i-a schimbat însă viața: a fost dat afară din învățământ și a devenit ceea ce a trebuit să fie în acel timp: preot greco-catolic în clandestinitate.

În 1952 a fost arestat și condamnat la 10 ani de închisoare pentru apostolatul desfășurat în Biserica interzisă, dar, după doi ani, a fost eliberat. A urmat Facultatea de Litere, în 1956 și-a luat licența - datorită cu talent, l-am fi avut azi în Episcopii noștri scriitor, dar „istoria” nu i-a permis. A reintrat în învățământ ca profesor de limba română și matematică, numai în mediul rural - până la pensionare, la Școala Generală din Traniș, pe Valea Drăganului.

Elevii și părinții l-au îndrăgit, unora le-a fost

părinte spiritual. Odată pensionat, a revenit la Oradea, unde Canonul Coriolan Tămăian, Ordinarius diecezan, după sfârșitul Episcopului Iuliu Hirțea, în 1978, îi cere Părintelui să preia conducerea clandestină a Diecezei Unite de Oradea. Nu era cunoscut multor orădeni, dar văzut pe stradă alături de Canonul Tămăian, atrăgea atenția deosebită și distincție.

În acel timp (1986-1987), Episcopia Romano-Catolică de Oradea a dat greco-catolicilor Biserica „Sfânta Maria”, fosta „Biserică a Capucinilor”, unde se celebrau Sfintele Liturghii în limba română și în ritul latin de către preoții greco-catolici birituali. Pentru Prima Împărtășanie, grupul de copii era pregătit de Pr. Vasile Hossu - așa a început apropierea și legătura de suflet dintre viitorul Episcop și greco-catolicii orădeni.

La 3 martie 1990, Papa Ioan Paul al II-lea îl numește Episcop, iar la 27 mai 1990 a avut loc consacrarea solemnă împreună cu a P.S.S. Lucian Mureșan, celebrate de IPSS Alexandru Todea, de Episcopul Guido del Mestri, reprezentantul Sfântului Scaun, și de PSS. Ioan Ploscaru. Solemnitatea a fost sub cupola cerului, într-un parc din Baia Mare, Biserica Ortodoxă refuzând să înapoieze Catedrala Greco-Catolică.

Cei care am luat parte la consacrarea de Episcop a P.S.S. Vasile Hossu nu am simțit oboseala zilei, dorul de Sfânta noastră Liturghie, de preoții noștri și în veșminte sărbătorești, era foarte puternic, nu l-a putut potoli cele câteva luni de libertate a Bisericii, am simțit numai bucuria. Orele multe de la plecarea din Oradea și-au lăsat urmele doar pe buchetele de flori din mâinile copiilor.

Timpul care a urmat a adâncit apropierea de Preasfinția Sa: rugăciunea în Capela deschisă în clădirea Liceului Pedagogic „Iosif Vulcan”, clădire ridicată de Episcopia Greco-Catolică de Oradea, reînființarea „Reuniunii Mariane”, pentru care Preasfinția Sa a ales patroni spirituali pe Episcopii care l-au format: Valeriu Traian Frențiu și Ioan Suciu, și deschiderea „Liceului Greco-Catolic”.

Preasfinției Sa era fericit să fie între cei de aceeași credință, încrederea îl făcea să-și deschidă sufletul și să povestească întâmplări din viață. Așa am aflat cât de mult îi datora mamei sale, ființa care i-a sădit în suflet credința.

Tot de la Preasfinția Sa am aflat despre momentele de primejdie prin care a trecut, cum a fost alungarea de pământ peste casa sa de la Traniș și miracolul salvării, despre suferințele din închisoare. Era însuflețit de a repune Biserica Greco-Catolică în drepturile ei și de a face bine. Și toate acestea prin acțiuni chibzuite, bine gândite. În apropierea Preasfinției Sale erai surprins de bunătatea ce o emana, de felul imediat cum câștiga sufletele prin sinceritate și blândețe.

Multe le-ar fi dorit altfel, dar lua în considerare timpul și căuta cea mai potrivită modalitate. La reînființarea

(continuare în pag. 13)

Sfânta Liturghie în Parohia Tinca

În Duminica a treia după Învierea Domnului, părintele vicar general Mihai Vătămănelu, însoțit de ipodiacon Eugen Ivuț, secretar episcopal, a slujit Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie în noua biserică din Parohia Tinca, alături de părintele paroh Mihai Terec.

În cuvântul adresat credincioșilor, părintele vicar a subliniat mesajul transmis de Evanghelia duminicii și a reliefat personalitatea ierarhului Valeriu Traian Frențiu, episcop al Oradiei a cărui ridicare la cinstea Altarelor va avea loc la Blaj în

data de 2 iunie.

Mai apoi a urmat o vizita în satul Ginta, unde se dorește construirea unei capele pentru comunitatea de creștini greco-catolici prezentă aici, alături de domnul arhitect Aurel Cobe și de primarul comunei Căpâlna.

Eugen IVUȚ
Ipodiacon

(urmare din pag. 12)

„Reuniunii Mariane”, căutându-i un nume, a stat un timp pe gânduri, cu stiloul în mână. Ar fi dorit să o numească „Imaculata Concepere”, potrivit tradiției din Dieceză, dar s-a hotărât pentru „Neprihănită Zămislire”, fiindu-i teamă că prima denumire nu va fi înțeleasă astăzi.

Cunoscându-i pe Episcopii Martiri, cu ușurință ne dădeam seama ce a deprins de la fiecare. De la IPS Valeriu Traian Frențiu, conștient sau nu, avea profunzimea celebrării Sfintei Liturghii, de la PSS Ioan Suciu, grija pentru lucrul bine făcut.

Preasfinția Sa ne povestea că Episcopul Ioan Suciu refuza să accepte în almanahurile pe care le edita imagini care nu erau perfecte, le înapoia Tipografiei de trei sau chiar de patru ori și nu-și dădea semnătura decât atunci când calitatea nu putea fi pusă în discuție. La reînființarea „Reuniunii Mariane”, Episcopul Hossu ne-a cerut să lucrăm evidențele cu șabloane, scrisul nostru nefiind estetic și trebuia să fim atenți cu ce lăsăm în urma noastră.

Dotat cu inteligență, intervenea cu replici spontane, cu umor care crea buna dispoziție și seninătate.

Sensibilitatea sufletească i-a fost adesea rănită de timpuri și de oameni... În clădirea fostei „Școli Normale Greco-Catolice”, proprietate a Episcopiei Greco-Catolice, la deschiderea Capelei, Episcopului Vasile Hossu i s-a dat doar camera portarului!!!

Când inima a oboist, Dumnezeu a avut grijă să-i aducă continuatorul așteptat, pe P.S.S. Virgil Bercea, care i-a fost sprijin și, cu forța tinereții și spiritualitatea IPS. Alexandru Todea, a făcut ca drumul împlinirii în Eparhia noastră să nu cunoască întreruperi, să nu aibă popasuri.

La Centenarul nașterii P.S.S. Vasile Hossu, amintirea îl readuce între noi, cu întregul lui suflet, cu credința și bunătatea sa. Cu timpul de atunci, când abia „eram ieșiți din catacombe, eram săraci și singuri”... Și Dumnezeu l-a ales să-i fie Episcop.

Și tot Dumnezeu a dorit ca în apropierea beatificării Episcopilor noștri Martiri să ne fie mai aproape de suflet imaginea sa. Ca să nu uităm că, un timp scurt, a cunoscut, pentru credința catolică, întunecimea închisorilor, la fel ca Episcopii săi: Valeriu Traian Frențiu și Ioan Suciu, apoi, preot în clandestinitate și mai târziu Episcop, a fost urmașul acestor Sfinți Martiri și prin suferință.

Să fi fost o previziune? În „Almanahul Tinerețului Român”, 1947, apărut la Oradea, tânărul preot Vasile Hossu publica „Martirii lagărelor” - Pagini din martirologiul veacului XX. S-a oprit la trei martiri: Maximilian Kolbe, Louis, evreu din Rezistența franceză, și preotul iezuit Jabrun. Și privind veacul de dureri, a scris: „Prin jertfa nesfârșitelor coloane de martiri, căzuți în lupta pentru apărarea Credinței în fața erorilor veacului, se scrie cu sânge, o nouă și glorioasă pagină în istoria Creștinismului...”. Martirii? - „Iubesc pe toată lumea și totuși, o lume întreagă îi prigonește. Sunt disprețuiți și condamnați: osândiți la moarte, ei renasc mereu...”. În câteva rânduri, și o istorie a Bisericii noastre.

Ne plecăm genunchii ca să-i aducem P.S.S. Vasile Hossu omagiul nostru picurat cu lacrimi și învăluit în rugăciune: *Doamne, primește-l pe Episcopul nostru între Sfinții Tăi!*

Pelerinajul Asociației Renovabis în Eparhia de Oradea

Încă din 2018 Asociația Renovabis a început să practice anual un pelerinaj în România și Ungaria. În Eparhia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică de Oradea au ajuns în acest an pe 1 mai 2019.

Programul pelerinajului a început la Sanctuarul Eparhial „Maica Domnului”, unde pelerinii germani au venit de la Episcopia Romano-Catolică de Oradea, însoțiți de Excelența Sa Böcskei László, episcop romano-catolic de Oradea, sub coordonarea Directorului Renovabis, Pater Christian Hartl, și a Domnului Jürgen August Schreiber. Preluarea și primirea grupului de pelerini a avut loc la Biserica Franciscană „Maica Domnului”, declarată de PS Virgil Bercea Sanctuar Eparhial.

Oaspeții au fost primiți de pr. Mihai Vătămănelu OFMConv, Vicar General, pr. Vicar cu Preoții, Antoniu Chifor, și Subdiaconul Mag. Eugen Andrei Ioan Clintoc, Responsabil Proiecte în cadrul EGCO, care a asigurat pe tot parcursul programului traducerea din limba germană în limba română. După o scurtă prezentare a Sanctuarului Eparhial și o descriere a istoriei acestui loc, a avut loc o scurtă rugăciune comunitară, urmată de vizitarea Conventului Franciscan.

Și aici vizita s-a încheiat tot cu o rugăciune, atât în limba română cât și în limba germană, desfășurată în Capela Conventului. Următorul popas al pelerinilor a fost la Casa Frențiu. Pr. Olimpiu Todorean, Director Caritas Eparhial Oradea, a prezentat acest loc pelerinilor, care au servit apoi prânz împreună cu locuitorii Casei.

Programul din după-amiaza zilei de 1 mai a.c., a cuprins vizita centrului istoric al Municipiului Oradea, în cadrul căruia pelerinii germani au vizitat și Complexul Seminarului Teologic Greco-Catolic din Oradea, cu toate instituțiile sale: Corpul unde se formează seminariștii, Departamentul Greco-Catolic, Internatele pentru studenți și studente, eleve și elevi, sălile de curs, curtea, Biserica Parohială Olosig, Capela „Sfinții Trei Ierarhi Vasile, Grigore și Ioan”.

Pelerinii s-au îndreptat apoi spre zona centrală a orașului, Piața Unirii, admirând pe parcurs: Palatul Justiției, Consiliul Local, Banca Națională Română, Baroul Avocaților, Muzeul Ady Endre.

Pelerinii germani au dorit să viziteze și câteva biserici. Printre cele cărora le-au trecut pragul se numă-

ră: Catedrala Greco-Catolică „Sfântul Nicolae”, Biserica Ortodoxă cu Lună, din centrul Oradiei. Oaspeții au ajuns apoi la Liceul Greco-Catolic „Iuliu-Maniu”. Au fost ghizi pentru oaspeții germani: pr. Mihai Vătămănelu OFMConv, Vicar General, pr. Vicar cu Preoții Antoniu Chifor, subdiacon Magister Eugen Andrei Ioan Clintoc.

După vizitarea centrului istoric al Municipiului Oradea a avut loc celebrarea Sfintei Liturghii în Biserica Parohială Olosig. Înainte de celebrarea Oficiului Divin a avut loc o prezentare scurtă a Liturghiei Bizantine, ținută de pr. Paroh Eduard Fischer, făcând o comparație cu Sfânta Liturghie de Rit Latin Romano-Catolic. Liturghia a fost celebrată de pr. Vicar General Mihai Vătămănelu, OFMConv, împreună cu pr. Antoniu Chifor, Vicar cu Preoții, Pater Christian Hartl, Director General al Asociației Renovabis, Pr. Paroh Eduard Fischer, Parohia Olosig, Pr. Anton Vasile Cioba – Rector al Seminarului Teologic Greco-Catolic din Oradea. Toate ecteniile, Lectura din Faptele Apostolicilor și Evanghelia, au fost recitate în limba germană.

După Oficiul Divin oaspeții și gazdele au luat împreună cina festivă, la Restaurantul Ciuperca. Aici a fost organizată de Biroul Pastoral pentru Laici în colaborarea cu Liceul Greco-Catolic, o seară artistică susținută de tinerii artiști ai Liceului și ai departamentului Cultural-Artistic EGCO, la care a participat Excelența Sa Böcskei László – Episcopul Romano-Catolic de Oradea și Arhiepiscopul Dr. Heiner Koch – Arhiepiscop de Berlin.

Pe tot parcursul zilei a fost scoasă în evidență importanța acestui pelerinaj ca vizită a Asociației Renovabis, organizație care susține financiar, organizatoric și spiritual Biserica Română Unită din România, aducându-li-se mulțumire din partea conducerii Eparhiei de Oradea pentru tot ceea ce fac pentru noi.

Eugen Andrei Ioan CLINTOC
Subdiacon Magister

Întâlnirea responsabililor pentru activitatea pastorală dedicată Familiilor și Adulților la nivel eparhial

Întâlnirea a avut loc la Conventul Franciscan din Oradea, în zilele de 10 și 11 mai 2019.

Responsabilii s-au întâlnit în 10 mai, vineri seara, la Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie oficiată în Biserica "Maica Domnului", declarată Sanctuar Eparhial. Celebrantul principal a fost părintele vicar general Mihai Vătămănelu OFMConv., alături de care au concelebrat preoții: pr. Mihai Tegzeș – responsabil Departament Familii și Adulți, pr. Daniel Bertean – Parohia Dumbrava Zalău, pr. Mirel Demian – Parohia Valea lui Mihai, pr. Alexandru Fiț – Capelan la Surorile Preasfintei Inimi a lui Isus, pr. Ioan Tătar – Protopop de Holod, pr. Zorel Zima – Protopop de Beiuș, pr. Aurel Hendea – Protopop de Tășnad. La întâlnire a participat și părintele Antoniu Chifor – Vicar cu Preoții.

După Sfânta Liturghie, a început deschiderea lucrărilor. Cuvântul de deschidere a aparținut părintelui vicar general Mihai Vătămănelu OFMConv., care le-a adresat celor prezenți vorbe de încurajare și le-a amintit faptul că P.S.S. Virgil Bercea pune un mare accent pe activitatea pastorală dedicată familiilor și adulților. Părintele Mihai Vătămănelu a susținut ideea continuării clădirii "Bisericii Vii" pe structurile edificiilor deja construite și renovate. Oferind exemplul lui Isus, care avea 12 Apostoli, i-a îndemnat pe toți cei prezenți să încerce să aibă cel puțin 12 familii.

Pr. Mihai Tegzeș a prezentat activitățile derulate și despre locațiile acestora, proiectând perspectivele pentru viitorul apropiat. A înfățișat apoi realitățile din teritoriu, mai exact din Protopopiate, și a relatat felul în care se face cateheza. De asemenea, au fost aduse în discuție și Exercițiile Spirituale care vor avea loc în decursul anului 2019 și în primele luni ale anului 2020. După cină, au fost prezentate modul de desfășurare al catehezelor săptămânale și lunare, metodele utilizate în cadrul acestora și catehezele biblice, întărindu-se faptul că „În familie, credința face diferența...”.

Sâmbătă, 11 mai, întâlnirea a început cu Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie oficiată tot în Biserica Franciscană Sanctuar Eparhial. După micul dejun, au urmat o meditație și un moment de împărtășiri și sugestii pe tema activității pastorale la nivel protopopial, parohial și eparhial, discutându-se despre luarea unor angajamente concrete cu precădere în parohiile mai mari. Întâlnirea a continuat, după o scurtă pauză, cu însușirile sarcinilor în cadrul echipei eparhiale a pastorației familiei (meniu, alegere, locație, broșuri, listele participanților, contactele, pozele, articolul etc.).

La finalul întâlnirii, Pr. Mihai Vătămănelu și Pr. Mihai Tegzeș au explicat importanța lucrului în echipă, ca Operă a Spiritului Sfânt: „Avem datoria și Harul să fim deschiși pentru colaborarea în spirit ecumenic. Familiile deja implicate pot fi și sunt Lumina pentru

celelalte familii. Prin întâlnirile regulate, se aduc roade pastoral-spirituale. Secretul este lucrul constant cu Harul Sfântului Spirit. În acest mod, se scot de pe arătură roadele spirituale necesare pentru Mântuirea sufletelor. Fiecare suflet își găsește în acest fel identitatea. Învățăm multe lucruri și din mersul înainte dacă suntem întăriți prin credință cu ajutorul învățăturilor Bisericii. Preoții au un rol important, esențial, central, dar numai împreună cu laicii. Obiectul material sunt oamenii, sufletele. Obiectul formal, adică metodologia, este fiecare metodă pastorală, fiecare activitate pastorală prin care contribuim pentru ultima cauză a existenței noastre creștine – Mântuirea sufletelor. Ajungem la finalitate, o finalitate care nu este niciodată definitivă, deoarece aceasta se reînnoiește permanent. Astfel, dăm hrană cuplurilor, credincioșilor. Este o hrană duhovnicească pentru misterul credinței noastre pe calea spre Mântuire, spre fericirea veșnică desăvârșită, spre salvarea sufletelor. Isus este Mântuitorul. Biserica trebuie să-L predice pe Isus Cristos. Catehismul Bisericii Catolice trebuie citit și însușit permanent, întrucât le va da și tinerilor vigoare. Porunca lui Isus este să propovăduim Evanghelia. Tuturor să le dăm câte ceva. Pentru urcarea pe culme, avem nevoie de motivație prin credință. Credința se întărește dăruind-O. Să-i ajutăm pe cei îndepărtați de Biserică să se apropie de Ea! Catehezele au un rol deosebit, central. Toți credincioșii trebuie invitați să ia parte la cateheze. Să nu uităm și de Euharistie! Puntea de legătură este preotul. Credința nu o inventează preoții. Ea există, dăinuie. Spiritul Sfânt merge peste tot, indiferent de confesiune. Nu se mântuiesc doar catolicii. Totuși, să nu uităm de rolul de păstor al preotului și de importanța laicilor, care întăresc identitatea acestuia. Cu ajutorul lor, putem lucra eficient în credință în Via Domului toți, atât preoți, cât și laici, în Biserica Catolică cu deschidere spre toate confesiunile, chiar și spre atei, agnostici, necredincioși.”

Întâlnirea s-a încheiat cu prânzul și rugăciunea de încheiere.

Eugen Andrei Ioan CLINTOC
Subdiacon Magister

S-a încheiat colecta de Paști

La Catedrala "Sfântul Nicolae", Biserica "Adormirea Maicii Domnului" și Biserica Schimbarea la Față" din Oradea, în perioada Postului Mare a fost organizată colecta anuală de Paști.

Obiectivul colectei este strângerea de alimente în scopul sprijinirii familiilor aflate în dificultate sprijinite de asociație. De asemenea, sprijinim cu pachetele alimentare persoane singure, vârstnice - care se gospodăresc dintr-un pachet luni întregi. O parte semnificativă a bunurilor colectate sunt destinate Centrului Social „Maria Rosa”, unde se prepară zilnic masa de prânz pentru 50 de persoane.

Credincioșii care au avut posibilitatea și au dorit să facă acest lucru au putut face donații de alimente neperisabile pentru pregătirea mesei persoanelor fără adăpost de la cantina socială Maria Rosa. În cele 3 duminici în care a fost organizată colecta, s-au adunat: **91 l de ulei, 61 kg de orez, 96 kg de făină, 68 kg de zahăr, 55 pachete paste făinoase, alte alimente și dulciuri.**

Pentru alți binefăcători, în intervalul 19-26 aprilie 2019, voluntarii caritas au fost prezenți și la Selgros Cash&Carry și în Era Shopping Park în 14 aprilie, în 19-21 aprilie și, zilnic, în intervalul 19-26 aprilie 2019, pentru colecta de alimente neperisabile pentru familiile și persoanele sărace din comunitate. La aceste două centre comerciale s-au adunat: **124 l de ulei, 79 kg de orez, 95 kg de făină, 108 kg de zahăr, 92 pachete**

paste făinoase, alte alimente și dulciuri.

Valoarea totală a alimentelor colectate este de **4.993,5 lei**. O parte dintre binefăcători au ales să facă și donații în bani. Valoarea totală a donațiilor, în lei, este de **9.892 lei**.

Mulțumim pe această cale tuturor celor care au împărțit din bunurile lor pentru cei aflați în lipsuri, precum și voluntarilor, în număr de **30, care au realizat 180 de ore de voluntariat**, prezenți în fiecare duminică și în celelalte zile din săptămână, pentru a face posibilă colectarea alimentelor.

Dumnezeu să vă răsplătească!

Ioana MATEA
Coordonator voluntari

Colectă specială

În fiecare an, a treia Duminică a Postului Mare este dedicată presei creștine. În acest sens, tasul duminicii respective este centralizat la Episcopie, urmând ca acesta să fie folosit în vederea editării revistelor Eparhiei de Oradea. Tasul din data de 31 martie 2019, a fost predat, de către **35 parohii**. Astfel, a intrat în casieria Episcopiei suma de **2.976 lei. Vă mulțumim!**

Parohia Arduș, **150 Lei**
Parohia Beiuș, **95 Lei**
Parohia Beznea, **53 Lei**
Parohia Carei, Sf. Anton, **85 Lei**
Parohia Cheț, **77 Lei**
Parohia Drăgoteni, **35 Lei**
Parohia Dumbrava, **60 Lei**
Parohia Fiziș, **30 Lei**
Parohia Girișu de Criș, **32 Lei**
Parohia Ioaniș, **30 Lei**
Parohia Izvoarele, **100 Lei**
Parohia Marghita, **210 Lei**
Parohia Nădar, **38 Lei**
Parohia Oradea, Maica Domnului, **431 Lei**
Parohia Oradea, Duminica Tuturor Sfinților, **235 Lei**
Parohia Oradea Sf. Nicolae, **405 Lei**
Parohia Oradea, Schimbarea la Față, **85 Lei**
Parohia Oradea, Sf. Anton, **30 Lei**

Parohia Oradea, Sf. Gheorghe, **182 Lei**
Parohia Pocola, **64 Lei**
Parohia Poiana, **30 Lei**
Parohia Petid, **30 Lei**
Parohia Petrani, **40 Lei**
Parohia Prisaca, **45 Lei**
Parohia Sărsig, **52 Lei**
Parohia Sânmartin, **30 Lei**
Parohia Sititelec, **20 Lei**
Parohia Suplacu de Barcău, **50 Lei**
Parohia Ștei, **40 Lei**
Parohia Șuncuiuș, **30 Lei**
Parohia Tășnad, **50 Lei**
Parohia Uileac de Beiuș, **17 Lei**
Parohia Valea de Jos, **30 Lei**
Parohia Valea lui Mihai, **55 Lei**
Parohia Vălanii de Beiuș, **30 Lei**

„Noi aici îi căutăm pe cei care știm că au înviat pentru credință”

„Îngerii păzitori ce priveghează aici nevăzuți, la marele altar de jertfă devenit relicvar al moaștelor Episcopilor noștri ne întreabă și pe noi astăzi, așa cum, odată, le întreba pe femeile purtătoare de mir: De ce ați venit aici? De ce căutați pe Cel Viu între cei morți? Nu este aici, a înviat! Iată doar locul unde a fost pus... De ce ați venit aici la Cimitirul Săracilor? Ce căutați aici, în acest cimitir al morților? Căutați niște morți? Ce vom răspunde? Nicidecum! Noi îi căutăm pe cei care știm că au înviat pentru credință. Căutăm pe aceia care s-au jertfit pentru credința în Cel Înviat, dar acum știm că au înviat și mijlocesc pentru noi ca fericii martiri pentru credință...” - sunt cuvintele Preasfințitului Florentin Crihălmeanu, Episcop de Cluj-Gherla, rostite în cadrul omiliei ținute la Cimitirul Săracilor din Sighetu Marmației.

A avut loc aici, ca în fiecare an, pelerinajul în cinstea Episcopilor morți în faimă de martiri sub regimul comunist. Evenimentul s-a desfășurat sâmbătă, 11 mai 2019 și a cuprins parcurgerea în procesiune a traseului -Memorialul Durerii-Cimitirul săracilor- și Sfânta Liturghie celebrată la altarul amenajat în cimitir. Din partea ierarhiei Bisericii au participat: PS Florentin Crihălmeanu, PS Alexandru Mesian și PS Vasile Bizău. Au participat, de asemenea, zeci de preoți și sute de credincioși, care s-au rugat împreună și au cerut mijlocire către Dumnezeu și har de la cei ce în curând, pe data de 2 iunie, la Blaj, vor fi beatificați de către Sfântul

Părinte Papa Francisc.

„Noi pe acest pământ [din Cimitirul săracilor] ar trebui să umblăm desculți, să pășim cu picioarele goale și cu capul descoperit, pentru că este pământ sfânt și sfințitor. Aici nu am avea nevoie de antimis la celebrarea liturgică, așa cum frumos spunea cardinalul Sandri acum câțiva ani și nici de altar cu moaște, căci am putea celebra pe pământul gol. Aici pământul însuși este altar sfințit de jertfă... Aici celebrăm pe un altar de jertfă, celebrăm pe mormintele învierii Episcopilor noștri și, putem afirma, ale învierii Bisericii noastre...”, a mai spus Preasfințitul Crihălmeanu.

Preafințitul Vasile, gazda evenimentului, a pus în lumină două îndemnuri care reies din cuvântul Domnului de azi: „îndemnul Mântuitorului de a lucra pentru hrana cea nepieritoare, pentru pâinea care se coboară din cer și pe care ne-o dă El însuși (Io. 6,27). Și cel de-al doilea îndemn este cel pe care apostolii îl spun: se cuvine să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni (Fp. Ap. 5,29)”. Preasfințitul a îndemnat, de asemenea, credincioșii, să considere sărbătoarea de azi un moment pregătitor pentru marele pelerinaj la Blaj, acolo unde va avea loc încununarea rugăciunilor rostite de câțiva ani de zile în toate bisericile, pentru ridicarea la cinstea altarelor a Episcopilor martiri, fapt care se va întâmpla peste trei săptămâni.

Biroul eparhial de presă

www.episcopiamm.ro

Olimpiada de religie catolică la Alba Iulia - faza națională

În Parohia Greco-Catolică Spiritul Sfânt din Alba Iulia a avut loc, la 1 mai 2019, festivitatea de deschidere a Olimpiadei de religie catolică, faza națională.

Festivitatea a început cu rugăciunea Tedeum. Preasfințitul Claudiu Lucian Pop, episcopul Curiei Arhiepiscopiei Majore, a transmis mesajul Preafericitului Părinte Lucian Mureșan, Cardinal și Arhiepiscop Major al Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolice. Au urmat mai multe discursuri, din partea Ministerului Educației Naționale a adresat un cuvânt de salut domnul consilier Nicu Romeo Moșoiu, din partea Inspectoratului Școlar Județean Alba a transmis mesajul său doamna inspector școlar general Eugenia Marcela Dărămuș și părintele dr. inspector școlar de religie Nicolae Bolea. La final a luat cuvântul părintele William Bleiziffer, președintele comisiei centrale a olimpiadei de religie catolică.

A urmat un recital de muzică de cameră și percuție susținut de domnul profesor Mircea Ardeleanu, unul din cei mai apreciați percuționiști români din țară și de peste hotare. A predat muzică atât la Conservatorul Gheorghe Dima din Cluj Napoca cât și în Elveția la Basel. Alături de maestrul Ardeleanu au fost prezenți doi studenți de la conservatorul din Cluj Napoca Gheorghe Dima, Alin Marian Anușcă student în anul III și Tomàs Horvath student în anul II.

Concertul a fost dedicat celor 216 copii care s-au

calificat la olimpiada de religie catolică, faza națională, dintre care 39 sunt din liceele vocaționale, profil teologic, prezenți în aceste zile alături de cadrele didactice însoțitoare. Copiii participanți provin din mai multe județe: Alba, Bacău, Bihor, Bistrița Năsăud, Brașov, București, Caraș Severin, Cluj, Galați, Harghita, Iași, Maramureș, Mureș, Neamț, Sălaj, Satu Mare, Sibiu, Suceava, Timiș, Vaslui și Vrancea

Olimpiada se desfășoară pe durata a patru zile, între 1-4 mai 2019, la Colegiul Național Militar Mihai Viteazul Alba Iulia. Proba scrisă are loc în data de 2 mai 2019 de la ora 9 la 12, iar după masă programul continuă cu vizitarea Municipiului Alba Iulia, urmând ca în data de 3 mai participanții să viziteze reperele cultural-istorice și spirituale din Municipiul Blaj. Cu această ocazie elevii și cadrele didactice vor participa la o Sfântă Liturghie în Catedrala Arhiepiscopală Majoră și ulterior vor avea o întâlnire cu Preafericitul Cardinal Lucian Mureșan, Arhiepiscop Major al Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolice. În ultima zi de desfășurare a activităților la ora 9.30 va avea loc festivitatea de premiere.

Mulțumim tuturor celor implicați, elevilor, cadrelor didactice și părinților și îl rugăm pe bunul Dumnezeu să reverse înțelepciune și știință în mințile și sufletele tinerilor.

Pr. Prot. Radu Vasile ROȘU

Troparul martirilor

Glasul 7

Fericiților Martiri, care bine v-ați nevoit și v-ați încununat, rugați-vă Domnului să se îndure spre sufletele noastre.

Condacul noilor Fericiți

Glasul 1

rednici de toată lauda, care nu v-ați lepădat de Biserica zidită pe fericitul Petru, pământul nu v-a putut acoperi pe voi, ci ați fost primiți în ceruri: vouă vi s-au deschis porțile raiului și, acolo ajungând, gustați din pomul vieții, mijlocind la Cristos să se dăruiască sufletelor noastre pace și multă îndurare.

www.papafranciscblaj.ro

COMUNICAT

Sesiunea ordinară de primăvară a Sinodului Episcopilor Bisericii Române Unită cu Roma, Greco-Catolică

Blaj, 7-9 mai 2019

În atenția Episcopilor Bisericii Române Unită cu Roma, Greco-Catolică, reuniți în sesiune sinodală ordinară între 7-9 mai 2019 la Blaj, s-a aflat apropiata vizită a Sfântului Părinte Papa Francisc în România, ocazie cu care pe 2 iunie 2019, va fi celebrată la Blaj beatificarea celor șapte episcopi greco-catolici care au dat mărturie cu prețul vieții pentru credința lor, precum și analizarea diferitelor aspecte pastorale și administrative din țară și din diaspora.

Joi, 9 mai 2019, Episcopii sinodali au participat la binecuvântarea statuii Sfântului Ioan Paul al II-lea, pentru a marca cei douăzeci de ani de la vizita istorică a Suveranului Pontif în România. La slujba de binecuvântare a luat parte Excelența Sale Mons. Miguel Maury Buendía, Nunțiu Apostolic în România și Republica Moldova, precum și înalți reprezentanți ai autorităților civile centrale și locale.

Următoarea Sesiune sinodală ordinară se va desfășura în intervalul 23-25 octombrie 2019, la Blaj, sediul Arhiepiscopului Major.

În aceste zile de comuniune, întregul Sinod s-a rugat Bunului Dumnezeu pentru buna

desfășurare a vizitei Sfântului Părinte în România.

Sinodul Episcopilor îi reunește pe toți Episcopii Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică, din România și din afara granițelor țării, reunindu-se în sesiune ordinară de două ori pe an, primăvara și toamna.

Notar

Pr. Cristian CRIȘAN

Pelerini în Romania

Asociația Caritas Eparhial Oradea a avut plăcerea de a fi, pentru câteva ore, gazdele pelerinajului Renovabis „Noi suntem o mare familie de credință”, miercuri, 1 mai 2019 când, oaspeții, donatori consecvenți ai Renovabis au vizitat Casa Frențiu, fiind impresionați de condițiile pe care aceasta le oferă, de camerele mari și spațiile prevăzute pentru diverse activități. Astfel, ei au avut ocazia să se întâlnească și să interacționeze cu o parte dintre locatarii casei și au servit masa de prânz împreună.

Directorul Renovabis, Pr. Dr. Christian Hartl a prezentat scopul pelerinajului organizat în Ungaria și România: aprofundarea legăturilor dintre oamenii din estul și vestul continentului prin dialog, rugăciune și întâlnire personală.

Renovabis, ca instituție caritativă, susține financiar numeroase proiecte în țările Europei de Est, angajații cunosc realitățile și proiectele locale, însă donatorii lor, beneficiarii acestui pelerinaj, le-au cunoscut, până acum doar din descrieri.

Pr. Olimpiu Todorean, președintele Asociației Caritas Eparhial Oradea, a mulțumit pentru sprijinul primit de-a lungul anilor de la donatori și Renovabis, sprijin esențial pentru construirea Casei Frențiu, a pre-

zentat celelalte proiecte sociale ale asociației precum și planurile de viitor.

Caritas

Imn dedicat episcopilor greco-catolici martiri

1. S-au născut pe-aceste plaiuri, au păzit ce-i românesc,
Preoți sfinți cu drag de țară, cu glas dulce-ardelenesc;
Au iubit Cetatea Romei, s-au rugat în graiul lor,
Cu Rozarul Maicii Sfinte au unit acest popor.

REFREN:

Sfinții mei din catedrale, cu inel arhieresc,
O coroană de lumină ați primit ca dar ceresc.
Am păstrat credința noastră și în veci n-o voi lăsa,
A fost toată viața voastră, este toată viața mea!

2. Într-o noapte-n mare taină spre Calvar pe toți i-au dus,
Stele-n cer dau mărturie că mergeau după Isus;
Și-au murit bătuți și-n chinuri, umiliți și-nfomețați,
Cu durere mare-n suflet că de frați au fost trădați.

3. Ce iubire fără seamăn! Câtă jertfă! Cât prinos!
Câte cruci pe ziduri scrise! Câte – altare cu Cristos!
N-au fost niciodată singuri, a stat Domnul lângă toți
Și în sfinte catedrale și în temnițe cu hoți.

4. Șapte sfinți, martiri episcopi, cu iubire au sădit,
În grădina Maicii Sfinte, boabe care au rodit;
Rod bogat adună Domnul în mănunchi la Liturghii,
Din Biserica Unită ce în veci va dăinui.

CODA:

Sunt catolic și credința eu pe veci o voi păstra,
A fost toată viața voastră, este toată viața mea.

Interpretare: **Corală Catolică**

Solistă: soprana **Mihaela Buhaiciuc**

Aranjament muzical: dirijor **Mihail Gorbonov**

Compozitor: **Anamaria Carmen Opreanu**

Cum s-a născut Imnul celor șapte martiri

... Când am început să pregătesc cântecele pentru acest CD dedicat tot memoriei Episcopilor Martiri, zile întregi m-am gândit la cei care au suferit și au murit pentru credința mea. Am început să scriu versuri despre cei șapte episcopi, fără să planific nimic la început, doar cu sentimentul că trebuie să scriu. Am ajuns destul de ușor la cele patru strofe și apoi la melodie. Eu spun ușor, însă Camelia mi-a spus într-o zi: "Mama, trei zile nu ai gătit nimic, nu ai vorbit cu noi ...". Francisc a lucrat la partitura muzicală, iar Florin, soțul meu, mi-a sugerat să îl fac "mai solemn, ca un imn". Am acceptat ideea, am gândit acest nou tipar, am scris ultimele două versuri de final, i le-am fredonat și el a spus: "Acum e perfect!" Aceste ultime versuri rămân în gând și în inimă; au devenit leitmotivul cântecului, ideea călăuzitoare inspirată de cuvintele nemuritoare ale Cardinalului Iuliu Hossu: "Credința noastră este viața noastră!" Am terminat cântecul chiar de ziua mea și l-am prezentat pentru întâia oară familiei; mama și Dan, fratele meu, erau în vizită la noi în Graz. S-a făcut liniște în jurul mesei, ne-a cuprins pe toți melancolia. Mi-am dat seama și atunci, și acum, când ascult cântecul, că îmi pătrunde până în cel mai adânc și neatins loc din suflet și nu pot să îmi controlez trăirea interioară. Îmi curg lacrimile deși e vocea mea care cântă, versurile mele care povestesc ...

Am trimis cântecul Pr. Prof. Ciprian Antalucă, Director al Oficiului pentru Muzică Sacră din cadrul Curiei Diecezei Rom. Catolice de Iași. Domnia sa m-a asigurat că acest cântec nu este doar cântec religios, ci poate fi considerat cântec liturgic și cântat așadar, în cadrul Liturgiilor. Numai după ce am primit această confirmare am îndrăznit să trec titlul cântecului alături de celelalte 15 cântece atât de valoroase, pe lista pe care am trimis-o apoi la ORDA pentru aprobare. Cântecul s-a cântat pentru întâia oară la mănăstirea din Prilog, la 10 august anul trecut, din dorința Pr. Ermil. M-am bucurat nespus de mult văzând că trăirile mele sunt împărtășite de oamenii care au cântat cu atâta înfocare și sensibilitate. Acum aștept cu mare emoție să aud cântecul pe Câmpia Libertății din Blaj, cântat de corul "Catolica" condus de Dl. Prof. Mihai Gorbonov, în prezența Sfântului Părinte Papa Francisc! Niciodată nu m-am gândit că voi fi atât de onorată! Eu nu am vrut decât să îmi cinstesc martirii ...

Anamaria Carmen OPREANU

www.papafranciscblaj.ro

CONT SPECIAL PENTRU RECONSTRUIREA PALATULUI

EPISCOPIA ROMÂNĂ UNITĂ CU ROMA GRECO-CATOLICĂ DE ORADEA

IBAN: RON – RO31BTRLRONCRT0463151401

EURO - RO78BTRLLEURCRT0463151401 / USD - RO82BTRLUSDCRT0463151401

CHF - RO57BTRLCHF CRT0463151401 / GBP - RO36BTRLGBPCRT0463151401

HUF - RO91BTRLHUF CRT0463151401